

Datum van inontvangstneming : 10/02/2026

Zaak T-915/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 december 2025

Verwijzende rechter:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 september 2025

Verzoekende partij:

Fundacja „K.”

Verwerende partij:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

BESLISSING

25 september 2025

De Naczelny Sąd Administracyjny (hoogste bestuursrechter, Polen)
[samenstelling van de rechterlijke instantie]

[OMISSIS]

heeft

na op **25 september 2025**

ter terechtzitting in de **Izba Finansowa** (financiële kamer)

kennis te hebben genomen van

het cassatieberoep van **Fundacja „K.”** (hierna ook: „stichting”), **gevestigd te G.**

tegen de uitspraak van de **Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku**
(bestuursrechter in tweede aanleg Gdańsk, Polen)

van **16 juli 2024** [OMISSIS]

inzake het beroep van **Fundacja „K.”, gevestigd te G.**

tegen de individuele interpretatie van de **Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej** (directeur van de nationale belastinginformatiedienst, Polen; hierna: „belastingdienst”)

van **30 januari 2024** [OMISSIS]

inzake de **belasting over de toegevoegde waarde** (hierna ook: „btw”)

beslist:

1) Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (geconsolideerde tekst van 2012 - PB 2012, C 326, blz. 1 en volgende) wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: „**Moet artikel 132, lid 1, onder n), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1, zoals gewijzigd; hierna: „richtlijn 2006/112”)** aldus worden uitgelegd dat de uitdrukking „bepaalde culturele diensten” tevens betrekking heeft op de verlening van een sublicentie op auteursrechten, die onder meer recht geeft om de werken van de auteur te bewerken met de bedoeling een nieuw werk of een cultureel evenement te scheppen, alsook om fragmenten van de werken van de auteur te gebruiken op de verpakking van handelsproducten, bij de inrichting van ruimten voor commerciële evenementen, of in de reclame voor en de promotie van handelsproducten en commerciële evenementen?”

2) Krachtens artikel 124, lid 1, punt 5, van de ustawa-Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (wet tot vaststelling van het wetboek bestuursrechtelijke procedure) van 30 augustus 2002 [[OMISSIS] Dz. U. 2024, volgnr. 935] wordt de behandeling geschorst totdat het Hof de gestelde prejudiciële vraag heeft beantwoord.

MOTIVERING

I. Toepasselijke bepalingen

1. Unierecht

Bepalingen van richtlijn 2006/112:

Artikel 132, lid 1

De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen:

n) bepaalde culturele diensten alsmede nauw daarmee samenhangende goederenleveringen, verricht door publiekrechtelijke culturele instellingen of door andere culturele instellingen die door de betrokken lidstaat worden erkend.

Artikel 133

De lidstaten kunnen de verlening van elk der in artikel 132, lid 1, punten b), g), h), i), l), m) en n), bedoelde vrijstellingen aan andere dan publiekrechtelijke instellingen van geval tot geval afhankelijk stellen van een of meer van de volgende voorwaarden:

- a) de instellingen mogen niet systematisch het maken van winst beogen; eventuele winsten mogen niet worden uitgekeerd, maar moeten worden aangewend voor de instandhouding of verbetering van de diensten die worden verricht;
- b) het beheer en het bestuur van de instellingen moeten in hoofdzaak op vrijwillige basis en zonder vergoeding geschieden door personen die noch zelf, noch via tussenpersonen, enig rechtstreeks of zijdelings belang hebben bij de resultaten van de werkzaamheden van de instellingen;
- c) de instellingen moeten prijzen toepassen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke aan de btw onderworpen handelingen in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen;
- d) de vrijstellingen mogen niet tot verstoring van de mededinging leiden ten nadele van belastingplichtige commerciële ondernemingen.

De lidstaten die krachtens bijlage E van richtlijn 77/388/EEG van de Raad op 1 januari 1989 de in artikel 132, lid 1, punten m) en n), bedoelde handelingen aan btw onderwierpen, mogen de in de eerste alinea, punt d), vermelde voorwaarden ook toepassen wanneer vrijstelling wordt verleend voor de genoemde diensten of goederenleveringen, verricht door publiekrechtelijke lichamen.

Artikel 134

Goederenleveringen en diensten zijn in de volgende gevallen van de in artikel 132, lid 1, punten b), g), h), i), l), m) en n), bedoelde vrijstellingen uitgesloten:

- a) wanneer zij niet onontbeerlijk zijn voor het verrichten van de vrijgestelde handelingen;
- b) wanneer zij in hoofdzaak ertoe strekken aan de instelling extra opbrengsten te verschaffen door de uitvoering van handelingen welke worden verricht in

rechtstreekse mededinging met aan de btw onderworpen handelingen van commerciële ondernemingen.

2. Nationaal recht

Bepalingen van de ustawa o podatku od towarów i usług (wet betreffende de belasting over de toegevoegde waarde) van 11 maart 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, volgnr. 1054, zoals gewijzigd; hierna: „u.p.t.u.”):

Artikel 43, lid 1, punt 33

Vrijgesteld van belasting zijn de culturele diensten van:

a) publiekrechtelijke of andere entiteiten die op grond van afzonderlijke bepalingen worden geacht culturele instellingen te zijn of die zijn ingeschreven in het register van culturele instellingen, dat wordt bijgehouden door de organisator die zich bezighoudt met het oprichten van culturele instellingen in de zin van de bepalingen inzake de organisatie en verrichting van culturele activiteiten, alsmede nauw daarmee samenhangende goederenleveringen,

b) individuele makers en uitvoerend kunstenaars in de zin van de bepalingen inzake het auteursrecht en de naburige rechten, wanneer zij worden beloond op grond van honoraria, onder meer wanneer de genoemde diensten worden verricht ten behoeve van het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of op de rechten op de artistieke uitvoering van de betreffende werken;

Artikel 43, lid 17

De vrijstellingen van lid 1, punten 18 en 18a, punten 22 tot en met 24, punt 26, punten 28 en 29, punten 31 en 32 en punt 33, onder a), zijn niet van toepassing op goederenleveringen of de verlening van diensten die nauw samenhangen met de basisdiensten, indien:

1) zij niet noodzakelijk zijn voor de verrichting van een basisdienst, die is vrijgesteld overeenkomstig lid 1, punten 18 en 18a, punten 22 tot en met 24, punt 26, punten 28 en 29, punten 31 en 32 en punt 33, onder a), of

2) het hoofddoel ervan bestaat in het genereren van extra inkomsten voor de belastingplichtige, met name doordat deze activiteiten op concurrerende wijze worden uitgeoefend ten aanzien van belastingplichtigen die geen aanspraak op een dergelijke vrijstelling kunnen maken.

Artikel 43, lid 17a

De vrijstellingen van lid 1, punten 18 en 18a, punten 22 tot en met 24, punt 26, punten 28 en 29, punten 31 en 32 en punt 33, onder a), zijn van toepassing op goederenleveringen of de verrichting van nauw met de basisdiensten

samenhangende diensten die worden verricht door entiteiten die basisdiensten verrichten.

Artikel 43, lid 18.

De vrijstellingen van lid 1, punten 31 en 32 en punt 33, onder a), zijn van toepassing op voorwaarde dat de entiteiten die de in deze bepalingen genoemde handelingen verrichten geen systematische winsten uit hun activiteiten behalen en, indien zij wel dergelijke winsten behalen, deze in hun geheel aanwenden om hun diensten voort te zetten of te verbeteren.

Artikel 43, lid 19

De vrijstelling van lid 1, punt 33, is niet van toepassing op:

- 1) diensten die samenhangen met films en opnames op dragers;
- 2) de toegang tot:
 - a) voorstellingen, concerten, optredens en evenementen waarop de creativiteit en de artistieke en literaire uitvoering centraal staat,
 - b) pretparken, amusementsparken, circussen, discotheken en balzalen,
 - c) recreatieparken, stranden en andere culturele locaties;
- 3) de toegang tot en het uitlenen van publicaties in het kader van de diensten van bibliotheken, archieven en musea alsook andere cultuurgerelateerde diensten;
- 4) diensten die samenhangen met de productie van films en opnames op dragers;
- 5) de activiteiten van persbureaus;
- 6) uitgeverijdiensten;
- 7) radio- en televisiediensten, onder voorbehoud van lid 1, punt 34;
- 8) rechtsbeschermingsdiensten.

II. Feiten

1. Fundacja K. heeft verzocht om een individuele interpretatie ten aanzien van de vrijstelling van de btw van handelingen die worden verricht bij het verlenen van sublicenties op de auteursrechten van maker J.C.

1.1. In de beschrijving van de feiten wordt aangegeven dat de stichting geen btw-plichtige is en dat zij culturele activiteiten verricht. De statutaire doelstellingen van de stichting zijn cultureel van aard en omvatten het verzamelen, bewaren en

tentoonstellen van memorabilia die betrekking hebben op het werk van J.C., alsook het bevorderen van onderwijs en cultuur op basis van het werk van Poolse makers van strips, tekeningen en animaties en het ondersteunen van daarmee samenhangende kringen, alsook het promoten ervan onder kinderen, jongeren en volwassenen in binnen- en buitenland, het ondersteunen van het werk van Poolse makers van strips, tekeningen en animaties met een hoge artistieke waarde en het verlenen van hulp bij de artistieke en professionele ontwikkeling van dergelijke makers. De stichting is geen publiekrechtelijke entiteit of een entiteit die is ingeschreven in het cultuurregister dat wordt bijgehouden door de organisator die zich bezighoudt met het oprichten van culturele instellingen in de zin van de ustawa o organizowaniu prowadzeniu działalności kulturalnej (wet inzake de organisatie en verrichting van culturele activiteiten) van 25 oktober 1991 (Dz. U. 2001, nr. 13, volgnr. 123, zoals gewijzigd). De stichting oefent geen economische activiteiten uit en al haar inkomsten worden besteed aan de verwezenlijking van haar statutaire doelstellingen. Op grond van een overeenkomst met P.C., de erfgename van J.C., heeft de stichting het recht verworven om sublicenties op de auteursrechten van J.C. te verlenen. De stichting verkrijgt inkomsten uit onder meer het verlenen van voornoemde sublicenties en is voornemens om dat te blijven doen, zodat zij mogelijkterwils btw-plichtig zal worden. Zij staat evenwel nog niet geregistreerd als actief btw-plichtige. De stichting is een entiteit die wordt geacht een culturele instelling te zijn in de zin van de ustawa o fundacjach (wet inzake stichtingen) van 6 april 1984 (geconsolideerde tekst van 11 januari 2023; Dz. U. 2023, volgnr 166). De doelstellingen van de stichting, die zijn vastgesteld in de statuten ervan, zijn van culturele aard, en haar statutaire werkwijze is erop gericht om deze doelstellingen te verwezenlijken. Deze doelstellingen omvatten het verzamelen, bewaren en tentoonstellen van memorabilia die betrekking hebben op het werk van J.C., het bevorderen van onderwijs en cultuur op basis van het werk van Poolse makers van strips, tekeningen en animaties en het ondersteunen van daarmee samenhangende kringen, alsook het promoten ervan onder kinderen, jongeren en volwassenen in binnen- en buitenland, het ondersteunen van het werk van Poolse makers van strips, tekeningen en animaties met een hoge artistieke waarde en het verlenen van hulp bij de artistieke en professionele ontwikkeling van dergelijke makers. Derhalve wordt de stichting geacht een culturele instelling te zijn. Door het verlenen van licenties geeft zij toestemming voor het gebruik van fragmenten uit de werken van J.C., die de maker is van cultstripreeks [...] (bijvoorbeeld namen en afbeeldingen van personages, teksten, volledige scenario's van afzonderlijke werken, enzovoort). Deze werken worden derhalve gedeeltelijk of grotendeels afgebeeld op bijvoorbeeld producten die bestemd zijn voor de verkoop, waardoor de stichting twee culturele doelstellingen nastreeft, namelijk het populariseren van de werken van J.C. en het werven van middelen voor activiteiten die uitsluitend gericht zijn op het verwezenlijken van culturele doeleinden. Daarnaast verleent de stichting licenties voor het creëren van nieuwe culturele werken op basis van de verleende licenties. Externe entiteiten maken bewerkingen van de werken van J.C., waaronder gedrukte publicaties, tentoonstellingen, theatervoorstellingen, series en speelfilms. Door het verlenen van sublicenties promoot de stichting

derhalve de artistieke nalatenschap van haar beschermheer. Gelet op het artistieke karakter van het werk moet in het kader van het verlenen van een sublicentie in elk geval een onderdeel of fragment [of] een deel van het werk van J.C. worden gepresenteerd op een wijze die recht doet aan de esthetische en culturele waarde ervan. De stichting verleent geen diensten die samenhangen met films en opnames op dragers, het verlenen van toegang tot voorstellingen, concerten, optredens en evenementen waarop de creativiteit en de artistieke en literaire uitvoering centraal staat, tot pretparken, amusementsparken, circussen, discotheken of balzalen of tot recreatieparken, stranden of andere culturele locaties of diensten in verband met het verlenen van toegang tot en het uitlenen van publicaties in het kader van de diensten van bibliotheken, archieven en musea en andere cultuurgerelateerde diensten, diensten die samenhangen met de productie van films en opnames op dragers, de activiteiten van persbureaus, uitgeverijdiensten, radio- en televisiediensten of rechtsbeschermingsdiensten. De door de stichting gegenereerde inkomsten zijn niet systematisch van aard, wat door de stichting aldus wordt opgevat dat zij permanent en regelmatig inkomsten volgens een vooraf vastgesteld schema of stelsel zou verkrijgen.

De stichting verkrijgt haar inkomsten uit het verlenen van sublicenties op onregelmatige basis, afhankelijk van de vraag of een entiteit op dat ogenblik belangstelling heeft om een dergelijke licentie te verwerven. Tegelijkertijd is de stichting partij bij verschillende overeenkomsten met uiteenlopende looptijden, waarvoor zij van tevoren of achteraf licentievergoedingen ontvangt in de vorm van eenmalige betalingen dan wel op jaarlijkse, halfjaarlijkse of driemaandelijke basis wordt vergoed. Sommige vergoedingen hebben een vooraf vastgesteld bedrag, terwijl andere de vorm van commissies aannemen. Daardoor zijn de door de stichting verkregen vergoedingen onregelmatig en onvoorspelbaar van aard en ontvangt zij in bepaalde tijdvakken zelfs helemaal geen vergoeding. Alle inkomsten uit de verkoop van de licenties worden besteed aan haar statutaire activiteiten. Deze inkomsten worden met name besteed aan het onderhoud van een tentoonstellingsgalerie, waar de originele werken van de kunstenaar kosteloos worden tentoongesteld, alsook aan het organiseren van tentoonstellingen en evenementen ter promotie van het werk van J.C. en van de stripkunst als zodanig. De stichting realiseert haar doelstelling door het organiseren en financieren van tentoonstellingen van het werk van J.C. en andere Poolse tekenaars en animators in binnen- en buitenland, het organiseren en financieren van wedstrijden en verkiezingen voor de beste strips, alsmede het financieren van prijzen die op dergelijke evenementen worden uitgereikt, het organiseren en financieren van culturele evenementen, tentoonstellingen en beurzen, het organiseren en financieren van workshops, conversatiesessies en lezingen voor tekenaars en animators, die dienen voor de artistieke en professionele ontwikkeling van dergelijke personen, het organiseren en financieren van conferenties, lezingen, seminars en andere debatten over cultuur en kunst, alsmede het subsidiëren van publicaties, waaronder striptijdschriften.

1.2. In het verzoek om een individuele interpretatie is de vraag gesteld of artikel 43, lid 1, punt 33, onder a), u.p.t.u. ertoe strekt om een belastingvrijstelling

te verlenen ten aanzien van de inkomsten van de stichting uit het verlenen van sublicenties op de auteursrechten van J.C., [die volgens de stichting moet worden opgevat] als een culturele dienst, ongeacht het soort producten dat op grond van de betreffende sublicentie wordt vervaardigd [dat wil zeggen zowel voor bewerkingen van de werken van de auteur met de bedoeling om een nieuw werk te creëren of een cultureel evenement te organiseren als voor het gebruiken van fragmenten ervan op productverpakkingen bij de inrichting van ruimten voor commerciële evenementen en in het kader van reclame voor en de promotie van de aangeboden handelsproducten; daarbij tevens rekening houdend met de regeling van artikel 43, lid 1, punt 33, onder b), u.p.t.u.], welke culturele dienst door de stichting wordt verricht op grond van een machtiging die zij heeft verkregen op grond van een overeenkomst met de erfgenaam van de maker, alsook met het feit dat de inkomsten uit het verlenen van dergelijke sublicenties volledig worden besteed aan de statutaire activiteiten van de stichting, die een cultureel karakter hebben en die worden uitgeoefend door een entiteit die op grond van de afzonderlijke bepalingen van de Poolse wet inzake stichtingen wordt geacht een culturele instelling te zijn.

1.3. In haar standpunt hierover heeft de stichting verklaard dat haar activiteiten ter zake van het verlenen van sublicenties, waarvan de inkomsten uitsluitend worden besteed aan culturele activiteiten, niet onderworpen zijn aan de btw.

1.4. In zijn individuele interpretatie van 30 januari 2024 heeft de belastingdienst dit standpunt evenwel onjuist bevonden. Volgens de belastingdienst moet er weliswaar van worden uitgegaan dat de stichting een culturele instelling is, maar vallen haar activiteiten niet onder de definitie van culturele diensten.

2. Verzoekster heeft deze interpretatie aangevochten bij de rechter in eerste aanleg, maar het daartoe ingestelde beroep is door de rechter afgewezen. Volgens de rechter in eerste aanleg wordt in de bestreden interpretatie terecht aangegeven dat de stichting op grond van afzonderlijke bepalingen moet worden geacht een culturele instelling te zijn. De rechter was evenwel van oordeel dat terecht is vastgesteld dat verzoeksters litigieuze activiteiten neerkomen op de commerciële verkoop van sublicenties op de auteursrechten van J.C., waarover verzoekster kan beschikken op grond van een overeenkomst met zijn erfgename. Verzoekster verkoopt deze sublicenties derhalve niet als individuele maker of uitvoerend kunstenaar in de zin van de bepalingen inzake het auteursrecht en de naburige rechten. Verzoekster is evenmin de erfgename van J.C. Zij is namelijk een afzonderlijke entiteit die op grond van een overeenkomst met de erfgename in het bezit is gekomen van de licenties op de betreffende auteursrechten en die met de verkoop van sublicenties een typische handelsactiviteit en dus geen culturele activiteit uitoefent.

3. Verzoekster was het niet eens met dit standpunt en heeft er cassatieberoep tegen ingesteld, waarbij zij onder meer heeft aangevoerd dat inbreuk is gemaakt op:

- artikel 43, lid 1, punt 33, onder a) en b), gelezen in samenhang met artikel 43, leden 18 en 19, u.p.t.u., doordat deze onjuist zijn uitgelegd, namelijk doordat is aangenomen dat zij de sublicenties niet verleent in het kader van een culturele dienst, ongeacht hoe het voorwerp van de betreffende licentie wordt gebruikt, er rekening mee houdend dat het voorwerp van de licentie telkens een cultureel werk is en dat alle winsten van de stichting worden besteed aan de voortzetting en verbetering van culturele diensten, zodat er ten onrechte van is uitgegaan dat zij geen aanspraak kan maken op vrijstelling van de btw krachtens artikel 43, lid 1, punt 33, onder a), u.p.t.u.;

- artikel 43, lid 1, punt 33, onder a), gelezen in samenhang met artikel 43, leden 18 en 19, u.p.t.u., doordat deze onjuist zijn uitgelegd of toegepast en doordat ervan is uitgegaan dat evenmin vrijstelling kan worden verleend ten aanzien van haar diensten inzake het verlenen van sublicenties voor het creëren van nieuwe bewerkingen van de culturele werken, zoals nieuwe werken of culturele evenementen, bestaande in gedrukte publicaties, tentoonstellingen, theatervoorstellingen, series en films, waarbij er ten onrechte van is uitgegaan dat ook dergelijke diensten neerkomen op de commerciële verkoop van sublicenties op de auteursrechten van J.C.

III. Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

1. De kern van het geschil in deze zaak komt neer op de vraag of de in het verzoek om een individuele interpretatie beschreven diensten van de stichting gelet op alle relevante omstandigheden moeten worden vrijgesteld van belasting krachtens artikel 43, lid 1, punt 33, onder a), u.p.t.u.

1.1. Vast staat dat de stichting op grond van afzonderlijke bepalingen moet worden geacht een culturele instelling te zijn. Derhalve is voldaan aan de subjectieve voorwaarde voor toepassing van de vrijstelling van artikel 43, lid 1, punt 33, onder a), u.p.t.u., gelezen in samenhang met artikel 132, lid 1, onder n), van richtlijn 2006/112.

1.2. Omstreden is evenwel of de door verzoekster verrichte activiteiten culturele diensten in de zin van die bepalingen zijn.

2. Volgens de belastingdienst en de rechter in eerste aanleg vallen de door verzoekster uitgeoefende activiteiten niet onder de definitie van culturele diensten. Hoewel verzoekster zich tot doel stelt om het culturele werk van J.C. te promoten, kan niet worden aanvaard dat het verlenen van sublicenties op zijn auteursrechten uitsluitend tot doel heeft om zijn werk te verspreiden en de culturele waarde ervan te beschermen. Verzoekster is namelijk een afzonderlijke entiteit die op grond van een overeenkomst met zijn erfgename in het bezit is gekomen van de licenties op zijn auteursrechten en die met de verkoop van sublicenties een typische handelsactiviteit en dus geen culturele activiteit uitoefent. Volgens de stichting zijn haar diensten inzake het verlenen van sublicenties wel culturele diensten, ongeacht hoe het voorwerp van de betreffende licentie wordt gebruikt, er rekening

houdend mee houdend dat dat voorwerp telkens een cultureel werk is en al haar winsten worden besteed aan de voortzetting en verbetering van culturele diensten.

3. Met zijn prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of het verlenen van sublicenties, bij gebreke van een definitie van het begrip „culturele dienst” in zowel de bepalingen van richtlijn 2006/112 als die van de u.p.t.u., moet worden geacht een culturele dienst te vormen, ongeacht hoe het voorwerp ervan wordt gebruikt, er rekening mee houdend dat het voorwerp van de betreffende sublicentie telkens een cultureel werk is en alle winsten van de stichting worden besteed aan de voortzetting en verbetering van culturele diensten.

3.1. Benadrukt zij namelijk dat de stichting in haar verzoek om een individuele interpretatie en meer bepaald bij het beschrijven van de feiten er in het bijzonder op heeft gewezen dat zij door het verlenen van sublicenties toestemming geeft voor het gebruik van fragmenten uit de werken van J.C., die de maker is van cultstripreeks [OMISSIS] (bijvoorbeeld namen en afbeeldingen van personages, teksten, volledige scenario’s van afzonderlijke werken, enzovoort), en dat dit twee belangrijke gebieden bestrijkt.

3.2. Ten eerste worden deze werken gedeeltelijk of grotendeels afgebeeld op bijvoorbeeld producten die bestemd zijn voor de verkoop, waardoor de stichting twee culturele doelstellingen nastreeft, namelijk het populariseren van de werken van J.C. en het werven van middelen voor activiteiten die uitsluitend gericht zijn op het verwezenlijken van culturele doeleinden.

3.3. Ten tweede verleent de stichting sublicenties voor het creëren van nieuwe culturele werken op basis van de verleende licenties. Hierdoor kunnen externe partijen de werken van J.C. doorontwikkelen in het kader van onder meer gedrukte publicaties, tentoonstellingen, theatervoorstellingen, series en speelfilms. Door het verlenen van de sublicenties promoot de stichting derhalve het werk van haar beschermheer.

3.4. De stichting heeft evenwel benadrukt dat in het kader van het verlenen van een sublicentie, gelet op het artistieke karakter van het betreffende werk, in elk geval een onderdeel of fragment [of] een deel van het werk van J.C. moet worden gepresenteerd op een wijze die recht doet aan de esthetische en culturele waarde ervan.

3.5. De verwijzende rechter wenst derhalve te vernemen of het begrip „culturele dienst” in de zin van artikel 132, lid 1, onder n), van richtlijn 2006/112 aldus moet worden uitgelegd dat het [alleen] betrekking heeft op het verlenen van sublicenties (licenties) met de bedoeling om nieuwe culturele werken te creëren, waaronder gedrukte publicaties, tentoonstellingen, theatervoorstellingen, series en speelfilms, dan wel dat het [tevens] betrekking heeft op het verlenen van sublicenties (licenties) op basis waarvan culturele werken worden afgebeeld op bijvoorbeeld producten die bestemd zijn voor de verkoop, waardoor de stichting twee culturele

doelstellingen nastreeft, namelijk het populariseren van de werken van J.C. en het werven van middelen voor activiteiten die uitsluitend gericht zijn op het verwezenlijken van culturele doeleinden.

3.6. Tegelijkertijd is de verwijzende rechter het niet eens met de opvatting van de belastingdienst en de rechter in eerste aanleg, namelijk dat de stichting door de verkoop van sublicenties een typische handelsactiviteit en dus geen culturele activiteit uitoefent. Benadrukt zij namelijk dat op grond van artikel 43, lid 1, punt 33, onder b), u.p.t.u. een belastingvrijstelling moet worden verleend ten aanzien van culturele diensten die worden verricht door individuele makers en uitvoerend kunstenaars in de zin van de bepalingen inzake het auteursrecht en de naburige rechten die worden beloofd op grond van honoraria, onder meer wanneer de genoemde diensten worden verricht ten behoeve van het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of op de rechten op de artistieke uitvoering van de betreffende werken. Het feit dat de wetgever gebruikmaakt van de formulering „onder meer wanneer de genoemde diensten worden verricht ten behoeve van het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of op de rechten op de artistieke uitvoering van de betreffende werken” noopt tot de conclusie dat het verlenen van licenties volgens de bepalingen van de u.p.t.u. een van de wijzen is waarop culturele diensten kunnen worden verricht. Het betoog van de belastingdienst en van de rechter in eerste aanleg dat „het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of op de rechten op de artistieke uitvoering van de betreffende werken” alleen een culturele dienst is wanneer deze diensten worden verricht door individuele makers en uitvoerende kunstenaars, kan niet worden geacht gerechtvaardigd te zijn. Uit deze bepaling volgt namelijk dat een belastingvrijstelling moet worden verleend ten aanzien van culturele diensten die worden vergoed op grond van honoraria, onder meer wanneer deze diensten worden verricht voor het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of rechten op de artistieke uitvoering van de betreffende werken. Naar het oordeel van de verwijzende rechter staat derhalve vast dat het ontvangen van een honorarium voor het overdragen of verlenen van licenties op auteursrechten of rechten op de artistieke uitvoering van werken een vorm van culturele dienstverlening is. Derhalve zijn er geen gronden om aan te nemen dat de reikwijdte van het begrip „culturele dienstverlening” verschilt naargelang het gaat om culturele dienstverlening door individuele makers en uitvoerend kunstenaars [[artikel 43, lid 1, punt 33,] onder b), u.p.t.u.] dan wel door publiekrechtelijke of andere entiteiten die op grond van afzonderlijke bepalingen worden geacht culturele instellingen te zijn of die zijn ingeschreven in het register van culturele instellingen [[artikel 43, lid 1, punt 33,] onder a), u.p.t.u.]. Aangenomen zij dat indien de wetgever de materiële reikwijdte van de vrijstelling van artikel 43, lid 1, punt 33, u.p.t.u. had willen differentiëren, hij ten aanzien van individuele makers en uitvoerend kunstenaars bijvoorbeeld een beroep zou hebben gedaan op de formulering „naast het verrichten van culturele diensten is ook het ontvangen van een honorarium voor het overdragen of verlenen van een licentie op auteursrechten of rechten op de artistieke uitvoering van werken vrijgesteld van de btw”. De formulering van de betreffende bepaling (artikel 43, lid 1, punt 33, onder b), u.p.t.u.) geeft door het gebruik van de uitdrukking „onder meer”

duidelijk aan dat het ontvangen van een honorarium voor het overdragen of verlenen van een licentie op auteursrechten of rechten op de artistieke uitvoering van werken onder het begrip „culturele diensten” valt.

4. Het Hof heeft zich nog niet rechtstreeks over de litigieuze kwestie uitgesproken. De verwijzende rechter is niet op de hoogte van uitspraken over de uitlegging van het begrip „bepaalde culturele diensten” van artikel 132, lid 1, onder n), van richtlijn 112. Opgemerkt zij dat het Hof in het arrest van 15 februari 2017, *British Film Institute*, C-592/15, EU:C:2017:117 voor recht heeft verklaard dat artikel 13, A, lid 1, onder n), van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, op grond waarvan „bepaalde culturele diensten” worden vrijgesteld, aldus moet worden uitgelegd dat het geen rechtstreekse werking heeft en dus, wanneer het niet in nationaal recht is omgezet, niet rechtstreeks kan worden ingeroepen door een publiekrechtelijke culturele instelling of door een andere culturele instelling die door de betrokken lidstaat wordt erkend en die culturele diensten verricht. Dit arrest biedt evenwel geen oplossing voor de bij de verwijzende rechter gerezen twijfel. Hij heeft namelijk geoordeeld dat de bepaling die voorziet in een vrijstelling voor „bepaalde culturele diensten” aldus moet worden uitgelegd dat zij geen rechtstreekse werking heeft in die zin dat zij, wanneer zij niet in nationaal recht is omgezet, niet rechtstreeks kan worden ingeroepen door een publiekrechtelijke instelling of een andere door de betrokken lidstaat erkende culturele instelling die culturele diensten verleent. In de onderzochte zaak staat evenwel vast dat artikel 132, lid 1, onder n), van richtlijn 112 is omgezet bij de bepalingen van de u.p.t.u. Deze kwestie was niet omstreden.

IV. Rechtsgrondslag van de prejudiciële vraag

Gelet op de twijfels die op grond van de hierboven genoemde bepalingen van richtlijn 2006/112 rijzen met betrekking tot de vaststelling van de reikwijdte van de belastingvrijstelling voor culturele diensten, heeft de verwijzende rechter in de omstandigheden van het bij de nationale rechter aanhangige geding geoordeeld dat het Hof overeenkomstig artikel 276, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moet worden verzocht om prejudiciële beslissing.

V. Schorsing van de behandeling

Gelet op de gestelde prejudiciële vraag heeft de verwijzende rechter de behandeling geschorst krachtens artikel 124, lid 1, punt 5, van de Poolse wet tot vaststelling van het wetboek bestuursrechtelijke procedure.

[OMISSIS]